

KRANJSKI ZVON

ŽUPNIJSKI LIST ZA KRANJ IN OKOLICO.

Izdaja: mestni župni urad v Kranju.
Izhaja zadnji teden v mesecu.

L. 1935. Št. 5.

Posamezna štev. 1 Din.

Pomagajte!

Ob priliki slovesne akademije Vincencijeve družbe je bilo povedano, da je postal zavod Marijanišče tako premajhen, da ne more sprejeti nobene sirote več v svoje okrilje, da so vsi prostori in prostorčki do zadnjega izrabljeni. Več potrebnih sirot smo morali odkloniti, ker ne moremo postaviti nobene posteljice več v Marijanišču. Prosilcev in prosilk je pa vedno več. Čim več delavstva se seli v Kranj in okolico, tem več sirot in nezakonskih otrok trka na vrata Marijanišča za sprejem! Prostori v zavodu so tako natrpani, da smo primorani ali nekaj gojenk odpustiti ali pa zavod povečati.

Načrti za razširitev zavoda so napravljeni, a proračun znaša celih 200.000 Din. Vincencijeva družba ima še od pokojnega dekana Koblarja nekaj malega v hranilnici za razširitev zavoda, toda vsekakor bo manjalo kakih 180 tisoč do 200.000 Din.

Kako najti sredstva v tej težki krizi?

Ne bomo nič pobirali po hišah in družinah. Apeleiram na dobrohotnost onih, ki morejo kaj pomagati, da bi sami darovali in izročili svoj prispevek ali predsednici ali v Marijanišču ali pa voditelju družbe v župni pisarni. Vsak najmanjši dar se sprejme s hvaložnostjo!

Vincencijeva družba bi rada najela kako posojilo, toda denarni zavodi v sedanjih razmerah ne dajejo posojil. Ker pa nekateri hranijo denar doma in ga nočejo vlagati v zavode, bi se morda našlo tudi kaj dobrodelnih src, ki bi bila pripravljena Vincencijevi družbi **posoditi gotovino**. Za posojeni denar bi izdala Vincencijeva družba pravilno potrdilo o posojilu in bi se zavezala, da vrne posojilo v petih letih nazaj.

Tudi s posojilom gotovine bi bilo Vincencijevi družbi mnogo pomagano in bi prav lepo prosili one, ki imajo morda gotovino na razpolago, da bi ji pomagali s posojilom. Za izposojeni denar nudi Vincencijeva družba varno garancijo, ker ima v svoji hiši dovolj premoženja; če bi bilo treba, bi poskrbeli tudi garancijo kakega denarnega zavoda.

Kranj in okolica je tekom tridesetletnega obstoja Vincencijeve družbe velikodušno podpirala delo Vincencijeve družbe, naj ji tudi sedaj v teh težkih časih

priskočijo na pomoč vsi, ki morejo pomagati! Bog bo obilo plačal vse, kar boste dobrega storili za sirote!

30 letnica

Tridesetletnico obstoja župnijske karitativne organizacije je obhajala Vincencijeva družba v Kranju, kakor smo že poročali v zadnji številki, v nedeljo, dne 14. aprila popoldne ob štirih. Moški pevski zbor je pod spretnim vodstvom g. kateheteta Žužka prav lepo zapel tri pesmi, nakar je imel predsednik Karitativne zveze g. dr. Alfonz Levičnik pomemben govor, v katerem je orisal pomen krščanske ljubezni, tridesetletno zgodovino karitativne župnijske organizacije in zasluge predsednice Vincencijeve družbe, gospodične Mimi Rooss, ki jo je sv. oče Pij XI. odlikoval z redom Pro Ecclesia et Pontifice. Po govoru g. dr. Levičnika je gospa podpredsednica Rantova pripela predsednici križec, na kar je zapel pevski zbor papeževo himno, ki so jo navzoči poslušali stoje. Za tem so gojenke Marijanišča priredile prav uspelo akademijo, ki je vsem navzočim zelo ugajala. Dvorana Ljudskega doma je bila pri akademiji polna odličnega občinstva, ki je z zanimanjem in zadovoljstvom sledilo vsem točkam akademije, ki bo ostala gotovo vsem v najboljšem spominu.

Velikonočna obdaritev Vinc. družbe

V prvem tednu aprila so delavne članice Vincencijeve družbe trkale na vrata dobrih src in ne zaman. Za današnji čas so nabrali veliko, 4294.50 Din v gotovini. V puščico pred cerkvijo se je nabralo 116.— Din, skupaj torej 4410.50 Din. — V blagu smo prejeli: 35 kg moke, 2 kg mila, 146 jajc, 34 kg kaše, 5 kg fižola, 6 m blaga in en par čevljev.

Kupili smo kravo za meso, ki je stala 1473.50 Din, 68 kg slanine za 799.— Din, 210 kg bele moke za 589.25 Din, denarne podpore 82 Din, skupaj 2943.75 Din.

Obdarovanih je bilo 100 družin in nekaj posameznikov, pa še otroci Marijanišča so bili iz srca veseli velikonočnih piruhov.

Vsem darovalcem kranjske župnije, ki so tudi to pot pokazali, da razumejo delo Vincencijeve družbe, naj stotero povrne največji Prijatelj ubogih.

Evharištični kongres

Župnijski odbor za evharištični kongres se je spopnil tako, da so za vsak stan določeni posebni zastopniki oziroma odborniki. Pri seji dne 25. aprila se je določilo, da zbira priglase za evharištični kongres tajnik odbora g. Karlo Eržen v pisarni Tiskovnega društva. Vsakdo, ki se namerava udeležiti kongresa, naj se prijaví pri njem, posebno pa moški, ki žele dobiti baklje za nočno procesijo in plačajo za bakljo 4 Din. Vsa pojasnila daje obenem tudi tajnik evharištičnega odbora.

Ker želimo, da bi bili otroci na evharištičnem kongresu enotno oblečeni, nekako uniformirani, je preuzeela gospodična Angela Lombar to nalogo, da napravi oziroma priredi dve uniformi po navodilih osrednjega odbora za evharištični kongres, in sicer eno za deklice in eno za dečke. Obe uniformi bosta razstavljeni v izložbenem oknu trgovine Kokl, da bodo starši lahko videli, kakšne naj bodo oblekce. Seveda ni ravno dolžnost, da bi vsak otrok na evharištičnem kongresu moral imeti tako obleko; to se le priporoča.

Iz naše župnije naj bi se udeležili evharištičnega kongresa vsi šolski otroci. Za spremstvo in varstvo bo dobro preskrbljeno. Starše prosimo, da pripravijo vse potrebno, da se bodo vsi otroci lahko udeležili evharištičnega kongresa.

Narodne noše. Treba je, da Slovenci pri evharištičnem kongresu pokažemo lepoto svojih narodnih noš. Želi se, da se kolikor mogoče mnogo ljudi udeleži kongresa v narodnih nošah. Ker si mnogi žele nabaviti narodno noš za evharištični kongres, se bo v izložbenem oknu trgovine Ivan Savnik postavil vzorec moške in ženske goorenjske narodne noše, da bo vsak lahko videl, kakšna je originalna goorenjska narodna noša, da si lahko nabavi pristno narodno noš, ne pa kake spake, kakor ji včasih vidimo.

Petje na evharištičnem kongresu bo pred vsem skupno, ljudsko. Pesmi, ki se bodo pele pri kongresu, bomo peli pri službi božji, da se do kongresa vsak lahko nauči napeva in besedila.

Župnija Kranj

Oznanila za maj

Šmarnice se vrše v župni cerkvi ob nedeljah in zapovedanih praznikih zvečer ob 7, ob delavnikih pa do 15. maja zvečer ob pol 8, od 15. maja dalje pa ob 8 zvečer. Prvi in zadnji dan in vsak praznik so pri šmarnicah pete litaniye M. B. Pri odpevih naj poje vsa cerkev! Vsak dan je ob 6 zjutraj sv. maša s petjem pri šmarničnem oltarju. Zadnja sv. maša ob delavnikih je ob pol 8.

3. **Prvi petek v mesecu.** Ob 6 sv. maša z blagosl.

4. **Sv. Florijan,** ob pol 7 soseskina sv. maša na Rupi.

5. **II. nedelja po veliki noči,** prva nedelja v mesecu, ob tri četrt na 6 mesečno sv. obhajilo za moške, sv. maša ob 6 pred izpostavljenim Najsvetejšim. Po-

poldne shod za dekliško Marijino družbo. Zvečer ob pol 7 najprej ura molitve, nato šmarnice.

8. **Varstvo sv. Jožefa.**

12. **III. nedelja po veliki noči.** Ob 10 sv. maša na Hujah, doma po navadi. Popoldne shod za žensko Marijino družbo, in sicer ob pol 7.

17. Smrtni dan škofa Vidmarja, ob pol 7 peta sv. maša za škofa Vidmarja in njegove sestre.

19. **IV. nedelja po veliki noči,** služba božja po navadi, popoldne shod za III. red.

26. **V. nedelja po veliki noči,** služba božja po navadi.

27. **Prošnji ponedeljek,** ob pol 6 sv. maša, nato procesija v pungerško cerkev, kjer je pridiga in sv. maša.

28. **Prošnji torek,** ob pol 6 sv. maša in nato procesija na Rupo.

29. **Prošnja sreda,** ob pol 6 sv. maša, nato gre procesija na Primskovo.

30. **Vnebohod Gospodov,** zapovedan praznik, ob 6 sv. maša z blagoslovom, ob 10 peta sv. maša z dvema blagoslovoma, po 6. maši vesoljna odveza za III. red.

31. **Sv. Kancijan in tovariši,** god farnih patronov. Celodnevno češčenje sv. Reš. Telesa v župni cerkvi, ob 6 zjutraj se podeli blagoslov z Najsvetejšim, nato sv. maša s petjem. Sv. maše so ob 6, 7, 8, 9 in 10. Uro molitve naj opravijo: od 11 do 12 bližnji sosedje, od 12 do 1 III. red, od 1 do 2 ljudskošolska mladina, od 2 do 6 zavodi, od 6 do 7 dijaki. Ob 7 bodo šmarnice, pete litanije M. B. in zahvalna pesem.

Poročeni pari leta 1935

1. Hlebčar Ignacij, sin posestnika, Trboje 61, in Nahtigal Marija, tovarniška delavka, Čirčice 52, poročena 13. januarja.

2. Antolić Josip, dimnikarski pomočnik, Stražišče 3, in Šumi Angela, Kranj, Tavčarjeva ulica 4, poročena 29. januarja.

3. Tavčar Ivan, vrtnar, Kranj, Kokriško predmestje 102, in Brodar Lucija, služkinja, Kokriško predmestje 5, poročena 2. februarja.

4. Šimunac Avrelj, brivec, Mestni trg 12, in Dobroslava Hedvika, frizerka, Mestni trg 12, poročena 3. februarja.

5. Šušteršič Andrej, delavec, Kranj, Cerkvena ulica 1, in Mikulič Marija, delavka, Primskovo 162, poročena 10. februarja.

6. Kern Peter, delavec, Kokrica 26, in Remic Frančiška, služkinja, Klanec 41, poročena 10. februarja.

7. Jakofčič Adolf, artilerijski narednik, Ljubljana, in Hrovat Katarina, Ljubljana, poročena 10. februarja.

8. Mivšek Janko, trgovski sotrudnik, Kranj, Ljubljanska cesta, in Krevs Frančiška, delavka, Stražišče 12, poročena 17. februarja.

9. Stare Stanko, delavec, Primskovo 62, in Dobničkar Ljudmila, Primskovo 4, poročena v Sori 10. februarja.

10. Janežič Janez, kroj. pomočnik, Sred. Bela, in Gros Angela, delavka, Kranj, Stara cesta 13, poročena 24. februarja.

11. Novak Leopold, krojač, Koroška Bela, in Šmid Uršula, šivilja, Primskovo 151, poročena 24. februarja.
 12. Šumi Franc, artist, Kranj, in Nemeček Alojzija, artistinja, Kranj, poročena 25. februarja.
 13. Kozjek Franc, delavec, Primskovo 31, in Pušar Angela, delavka, Primskovo 147, poročena 3. marca.
 14. Murn Rudolf, krojaški pomočnik, Primskovo 103, in Škrbec Angela, kruharica, Kranj, Sejnišče 1, poročena 3. marca.
 15. Eljon Jožef, kolarski pomočnik, Primskovo 155, in Pavlič Marija, delavka, Primskovo 155, poročena 3. marca.
 16. Rus Hinko, privatni uradnik, Kranj, hotel Jelen, in Zupan Terezija, Kranj, Kosovska 4, poročena 6. aprila na Brezjah.
 17. Kralj Ivan, šofer, Kranj, hotel Stara pošta, in Anžič Jožef, Kranj, hotel Jelen, poročena 13. aprila.
 18. Pičman Jožef, sin polzemljaka, Kokrica, in Šter Albina, hči hišarja, Predoslje 65, poročena 24. februarja.
 19. Nemeček Anton, artist, Kranj, in Kočka Jožef, artistinja, Kranj, poročena 25. aprila.

Mrliška kronika

1. Koll Marija roj. Šenk, žena železniškega uradnika, Kranj, Na Skali 3, roj. 25. februar 1884, umrla 9. januarja.
 2. Aljančič Frančiska roj. Rožič, posestnica - vdova, Klanec 16, roj. 2. aprila 1882, umrla 14. jan.
 3. Plut Marina, hči profesorja, Kranj, Vidovdanska 53, roj. 12. julija 1930, umrla 14. januarja.
 4. Avžin Marija, sin slikarja, Rupa 2, roj. 10. okt. 1954, umrl 18. januarja.
 5. Podgoršek Mana roj. Žagar, žena posestnika, — Primskovo 140, roj. 2. februarja 1905, umrla 20. jan.
 6. Bernard Ivan, posestnik in žel. upokojenec, Klanec 24, roj. 16. junija 1855, umrl 23. januarja.
 7. Fajfar Frančiska roj. Udir, Čirčice 2, roj. 30. januarja 1862, umrla 25. januarja.
 8. Kunstelj Herman, brivski mojster, Primskovo 87, rojen 7. aprila 1902, umrl 6. januarja.
 9. Škrajnar Matilda, hči mlinarskega pomočnika, Klanec 30, roj. 25. oktobra 1934, umrla 6. februarja.
 10. Beton Marija roj. Govekar, Rupa 1, rojena 12. januarja 1870, umrla 12. februarja.
 11. Zaje Alojzij, trgovski poslovodja, Kranj, Cojzova 14, roj. 9. decembra 1866, umrl 25. februarja.
 12. Celešnik Marijana, samska posestnica, Gorence 16, roj. 10. septembra 1856, umrla 26. februarja.
 13. Rogelj Ivana, zasebnica, Primskovo 42, 68 let stara, umrla 15. marca.
 14. Kumer Janez, posestnik in gostilničar, Kranj, Savski breg 19, rojen 12. julija 1874, umrl 6. marca.
 15. Rus Vilko, šolski nadzornik, Kranj, Tavčarjeva 16, rojen 6. julija 1875, umrl 27. marca.
 16. Berec Anton, kočar, Čirčice 26, rojen 1. junija 1866, umrl 4. aprila.

17. Gaberšček Marija roj. Spak, Kranj, Stara cesta 20, rojena 8. decembra 1863, umrla 7. aprila.
 18. Kos Jagica, služkinja, Kranj, Cojzova 8, stara 19 let, umrla 9. aprila.

Župnija Šmartin pri Kranju

Oznanila za mesec maj

- Sv. Filip in Jakob. Začetek šmarnične pobožnosti, ki se bo obhajala vsak delavnik ob pol 6, ob nedeljah pa zvečer ob 7.
- Ob pol 7 zvečer molitvena ura pred prvim petkom v mesecu.
- Sv. Florijan. Ob 6 pri Sv. Joštu obljudljena sv. maša za Stražišče.
- II. nedelja po veliki noči, bož. služba po navadi.
- III. ned. po veliki noči, božja služba po navadi.
- IV. nedelja po veliki noči. Božja služba zjutraj in ob 9 v farni cerkvi, ob 9 tudi pri Sv. Uršuli.
- V. nedelja po veliki noči. Božja služba zjutraj in ob 9 v farni cerkvi, ob 9 tudi pri sv. Joštu.
- 27., 28. in 29. maja procesije križevega tedna. V ponedeljek v Stražišče, v torek v Zg. Bitenj, v sredo na Breg.
- Praznik Vnebohoda Gospodovega. Božja služba zjutraj z blagoslovom, ob 9 peta sv. maša z blagoslovom.
- Prične se devetdnevica v čast Sv. Duhu.

Poročeni

14. aprila Karl Kuorke, tkalski mojster v Upicah na Češkem, in Zdenka Šrkbek, hči tkalskega mojstra, rojena v Fomtiškovu na Češkem.

Umrli

6. 4. Marija Drakslar, samska sitarica v Drulovku, stara 64 let.
 13. 4. Janez Frjan, nez. sin delavke iz Stražišča, star 8 mesecev.

Duh. svetnik Fr. Pokorn:

Kranjski župniki

Poleg tega je napravil dve dijaški ustanovi s 3000 gld. z določilom, da imajo pravico do nje najprej sorodniki, in če teh ni, pa dijaki idrijske, kranjske, radovljiske, šenčurske in vaške župnije. Alojznici je zapustil 100 gld., Matici Slovenski 100 gld., čitalnici za obleko ubogih otrok 50 gld. in petim dijakom, katerim je bil birmanski boter, po 50 gld. v gotovini in po eno loterijsko srečko po 40 gld. In naposled je še določil, da naj sorodniki med sabo žive v miru in slogi in ako bi se radi dedičine med seboj prepirali ali tožarli, zapade vsakteri svoj delež, ki se potem razdeli med druge mirne po enakih delih.

Kos je bil telesno bolj majhne postave, okroglega zdravega lica in zelo prikljujivega obnašanja. (Lavtižarjev opis Kranja.) Služil je v duhovskem stanu ka-

kor vojak, počenši pri prostaku, poznal iz lastne skušnje vsé težave pastirske službe ter se povzpel počasi do tako visokega dostojanstva.

Povsod, koder je Kos služboval, je gorel za čast božjo in za zveličanje njemu izročenih duš. Bil je velik častivec Marije preč. Device in presvetega R. T., za kar je tudi ljudi spodbujal. Neutrudljiv in moder dušni pastir je bil v spovednici, katero so oblegali imenitni in preprosti. Njegovi cerkveni govorji, dobro urejeni, so poslušavcem segali globoko v srce. Zato so ga radi prosili za govornika ob kaki večji slovesnosti na raznih krajih. Taka slovesnost mu je celo dopolnila tek njegovega življenja in ta je bila v Dobu, ko je dne 15. novembra 1868 govoril ob slovesnem praznovanju cerkvenega patrona sv. Martina. Med službo božjo so ga obšle slabosti, tako da je omedelil in komaj dovršil sv. opravilo, ki je bilo zanj poslednje. Prišedši domov se je moral sleči — na smrtno posteljo, na kateri je zatisknil v Gospodu svoje blagomile oči dne 10. decembra 1868, svetu za večno.

Ako se ozremo še na značaj pokojnega prošta Kosa, tedaj opazimo, da je bil oster do samega sebe, prizanesljiv, mil in potrpežljiv z bližnjim sploh, posebno pa še do svojih podložnikov. Do svojih višjih je bil pokorno vdan, z vsemi priljuden, ponižen in prijazen v občevanju, pa jako gostoljuben. Skoro ga ni bilo dne, da nisi našel gosta pod njegovo streho. Sam zadovoljen s preprosto hrano, je rad postregel gostom z odličnimi jedili.

Kdor je bil pod njegovim vodstvom, ni bilo opaziti, da je njegov predstojnik. Obnašal se je zdaj kot odkritosčen prijatelj, zdaj kot ljubi brat, zdaj kot dober oče, vedno kot moder svetovavec. Ubogim je bil zares kot očetovski dobrotnik sploh. V svojih bridkih urah, ker rožice mu tudi niso vedno cvetele, v svojem trpljenju je bil mirno vdan v božjo voljo. V Idriji si je nakopal hudo trganje v nogah. Iskal je zdravja pri zdravnikih in v toplicah, a zaman. Hude bolečine je prenašal čudovito potrpežljivo. — S komur je občeval, bodisi višjega ali preprostega stanu, vsakomur se je prikupil s svojo ljubeznivostjo. Zato pa ni čuda, da ga je vse splošno spoštovalo in ljubilo, da ni imel očitnega sovražnika, ker tudi on ni poznal maščevanja. Posebno pa se je to pokazalo na dan pogreba 12. decembra 1868, ko je mnogo ljudstva od vseh krajev prihitelo spremišč ga k večnemu počitku. Sprevod k Sv. Krištofu je vodil sam knezoškof dr. Jernej Vidmar.

Krasen nagrobni spomenik iz kararskega marmora z angelom s trobento in napisom kaže, kje čakajo njegovi telesni ostanki vstajenja na sodni dan.

Kos je bil zelo delaven in skrben dušni pastir. V Idriji je napravil mnogo cerkvene obleke, a je tudi veliko pretrpel od strani tamoznjih uradnikov. Bil je tudi zelo radodaren, tako da bi bil lahko obubožal, ako bi bil vsem ustregel, ki so ga nadlegovali s prošnjami. Pri ognju v jami je leta 1846 tudi mnogo delal. Od škofa Wolfa je dobil sedanjo lepo monstranco. Ko mu

je nekdaj osebno tožil, da je prejšnja za mestno župnijo presiromašna, je rekel Wolf: „No, werd' man schon machen!“ (Bomo že naredili.) Čez nekaj mesecov je došla v Idrijo z opombo, da je že vse plačano. (Arko: Zgodovina Idrije, str. 150.)

Razno

Huje. Cerkveno predstojništvo podružne cerkve na Hujah je prodalo od podružnične posesti v Kranju parc. 939, tri parcele in sicer del njive dr. Igo Šilerju, advokatu, del Minki Hlebš, soprogi trgovca v Kranju del Inki Aljančič, soprogi advokatskega koncipienta v Kranju. Za kupnino je cerkveno predstojništvo kupilo stanovanjsko hišo št. 18 z vrtom na Hujah in kupuje še eno njivo na kranjskem polju. Za prodani svet je podružna cerkev prejela torej hišo z vrtom in bo kupila njivo, ki bo še več kot enkrat tako velika, kakor je bila dosedanja njiva ob vodovodnem stolpu. Njiva ob vodovodnem stolpu je le malo donašala. Radi neurejnih razmer glede cerkovnika na Hujah je bilo nujno potrebno, da se je kupila hiša, da se je dobilo stanovanje za cerkovnika. Radi neurejene cerkovnikove plače ni bilo mogoče dobiti primerrega cerkovnika. Ko se je kupila hiša, se je takoj imenoval za cerkovnika podružne cerkve na Hujah Alfonz Fegic, ki stanuje v kupljeni hiši s svojo družino. Med njim in cerkvenim predstojništvom se je napravila začasna pogodba do novega leta 1936. Po tej pogodbi prevzame on cerkovniško službo proti temu, da ohrani svoje stanovanje brezplačno v cerkveni hiši, in pa za bero, ki jo bo pobiral koncem leta, ozir. kakor se je pobirala prej. Novi cerkovnik bo pri kmetih pobiral žitno biro, pri hišarjih pa denarne prispevke. Višine denarnih prispevkov nismo določili, pač pa upamo, da bodo posestniki hiš pristovljeno prispevali primerno vsoto za cerkovnika. Ob novem letu se bo videlo, kako se bo ta začasna ureditev obnesla in se bo takrat končno stalno uredila zadeva cerkovnika. Kakor pa čujemo, so nekateri skušali nagačati novemu cerkovniku. Resno svarimo pred takim dejanjem, ker bi lahko komu prineslo hudo kazzen. — Ker lansko leto nekateri niso plačali predpisane vsote za cerkovnika, je njih del založila podružnica in plačala. Prosimo, da tisti, ki niso lani plačali za cerkovnika, zamudo popravijo in vrnejo denar župni pisarni.

Podpirajte

Vincencijevu
družbo!